

Vader Jaime: vader van een overleden zoon; 2^e zoon is gezond en wel

Betrokken vaderschap / Connect2Fathers / Vaderschap in ontwikkeling (VIO-coaching)

(Versie 30-06-2021)

Inleiding:

Gestelde vragen:

- - Hoe was het voor jou om vader te worden (eigen verwachtingen; betekenis voor jouzelf, vanuit jouw eigen 'vaderbeeld'; "wat voor vader wil je zijn?") Eerst voor Jack, en nu voor Abel.
- - Hoe heb je voorbereid (boek gelezen? welk boek/welke boeken, googelen, praten met andere vaders, ... ???); tips??
- - Hebben jullie het onderling (Lisette en jij) er vaak over gehad: vaderschap/moederschap/ouderschap?
- - Van wie heb jij een goed voorbeeld gekregen als 'papa'?
- - Hoe was voor jou de overgang van 'nog-geen-vader' naar all-in vaderschap?
- - Hoe heb jij je vaderschap verder ontwikkeld na de geboorte van de kinderen, zeker in hun specifieke (medische) situatie? Door welke ervaringen? Door welke gesprekken? Door welke gedachten?
- - Hoe omschrijf jij nu jouw vaderschap?
- - Wat betekent 'buidelen' voor jou?
- - Hebben jullie een taakverdeling gemaakt als ouders (als moeder, als vader)?
- - Hebben jullie hulp in kunnen schakelen vanuit jullie familienetwerk?
- - Kwam vaderschap in de knel te zitten? (ervaringen op de afdeling neonatologie; bejegening/omgang met andere ouders vanuit de afdeling)
- - Welke afspraken heb jij gemaakt/kunnen maken met jouw werkgever t.a.v. afwezigheid en verlof? Hoe liep dat contact?
- - Wat betekent Abel voor jou? En hoe is dat m.b.t. Jack?
- - Benoem jouw sterke kanten als vader.
- - Hoe kijk je terug op onze gesprekken? Wat heeft dat jou (jullie) opgeleverd?
- - Heb je een advies voor andere (aanstaande) vaders?
- - .....(wat je verder nog wilt vertellen; vul gerust relevante zaken aan)

Interview wordt met toestemming van vader Jaime geplaatst op deze website

Interview:

1. De verwachting van het vaderschap was in eerste instantie vooral een romantisch beeld, meer dan het leuk vinden om een "Mini-Jaime" rond te zien huppelen was het niet. Wel zag ik mijzelf al met hem samen in de keuken rommelen, genieten van lekker eten samen met de familie. Bij mijn familie draaien bijeenkomsten altijd rondom eten. Erg belangrijk dus! Heel veel invulling heb ik er verder niet aan gegeven.

Na Jack zijn geboorte en zijn overlijden was mijn verwachting een stuk concreter, in de aanloop van de tweede zwangerschap had ik haast een brandend verlangen om weer ouder te worden. Om weer voor een kind zorg te kunnen dragen.

Mijn vaderbeeld was nooit sterk ontwikkeld, mijn eigen vader schitterde door zijn afwezigheid. Wel wilde ik graag zorg dragen, kunnen beschermen en helpen. Het beter doen dan mijn vader is weliswaar een lage lat, maar het is wel een drijfveer.

Bovenstaande is zowel op Jack als Abel toepasbaar, daarin heeft het overlijden van Jack weinig verandering gebracht.

2. Hoe heb ik mij voorbereid? Heel weinig! Tuurlijk heb ik wel geluisterd naar de klaagzangen van andere nieuwe vaders en heb ik luier verschonen geoefend op mijn nichtje. "Dat zoek ik allemaal zelf wel uit!" is wel echt een rode draad in hoe ik er vooraf instond. Geen boeken, geen websites. Ik ging ervan uit dat ik met intuïtie en (hopelijk) gezond verstand al een heel eind zou komen. Na de geboorte heb ik wel aandachtig geluisterd naar al het advies van de verpleegsters en de kraamzorg. Ik neem kennis beter tot mij als ik het meteen in de praktijk kan brengen.

Tip: staar je niet teveel blind op theorie, doe wat goed voelt. Een boek kan niet zien hoe je kind zich gedraagt, jij als ouder wel!

3. We hebben het vaak gehad over de wens om ouder te worden, maar een praktische invulling daarvan bleef uit. Behalve basale basiszaken als niet slaan, wel of niet een kind dopen, inenting (ja!) en wat te doen met de opvang en de aankleding van de babykamer. Dat soort zaken kwamen terloops ter sprake, we zijn er nooit echt voor gaan zitten.
4. Van Lisette haar vader: rustig, eerlijk, duidelijk en betrouwbaar. Verder ben ik niet actief op zoek geweest naar voorbeeldfiguur. Wederom: "Dat zoek ik allemaal zelf wel uit!".
5. Abrupt, allesomvattend. Vanwege de vroeggeboorte word je zo snel compleet in het ouderschap ondergedompeld dat de overgang bijna niet merkbaar was. 'Poef!' je bent ouder.
Het grootste verschil: het continu dienstbaar moeten zijn voor die kleine.
6. Het vaderschap ontwikkelt zich nu heel erg op een praktische basis. Wat heeft Abel nú nodig. Door Corona is er verder ook niet veel ruimte voor goede gesprekken en uitwisselen van gedachten.
7. Bij Jack was het vaderschap heel passief en reactief. Ik was continu aan het reageren op de medische waan van de dag op de IC. Je mist een actieve rol. Tijdens de buidelmomenten had ik pas echt het gevoel dat ik de rol van vader kon invullen. Na het overlijden van Jack probeer je toch die vaderrol te blijven vervullen door de hele nasleep zo goed mogelijk te regelen.
Bij Abel komt het vaderschap veel gemakkelijker aanwaaien. Er zit geen couveuse tussen mij en hem in, ik kan en moet nu veel meer zelf initiëren en doen. Ik pak hem op om te knuffelen wanneer hij van streek is, en verschoon hem als hij weer een vieze luier heeft. De bal ligt nu bij mij en Lisette, er zijn geen verpleegsters die alles voorkauwen. Vaderschap is nu, helpen, ondersteunen en beschermen.
8. Buidelen is een heel intiem moment, zeker bij Jack was het een van de weinige momenten van echte intimiteit. Nu is het bij Abel los van een fijn moment ook een hele goede manier om hem te kalmeren. Het helpt niet alleen met het bouwen van een band, het geeft ook een hoop rust.

9. De huidige taakverdeling is als volgt: Lisette doet de voeding en ik het verschonen. Op het moment is het niet meer dan dat. Verder doen we nu heel veel dingen, zoals wandelen, gezamenlijk.
10. Wij hebben gelukkig heel veel praktische hulp kunnen inschakelen. Zowel mijn als Lisette haar ouders hebben veel geholpen, idem dito voor onze zussen. Denk aan wasjes draaien, de kat opvangen, het huis aan kant maken, maaltijden bereiden enzovoorts. Wij hoefden weinig tot geen grijze hersenmassa aan deze zaken te besteden en konden ons volledig op Abel focussen.
11. Het vaderschap is gelukkig niet in de knel komen te zitten, je kan altijd wel ergens het verschil maken of dat nou thuis of in het ziekenhuis is.
12. Het contact met mijn werkgever was kort en duidelijk. Mijn werkgever meldde mij voor de duur van het ziekenhuisbezoek, circa 3,5 week, ziek. Daarna ging mijn volledige verlof gewoon in.
13. Abel is nu het middelpunt van mijn leven, op het moment betekent hij alles voor mij. Ik vind het lastig om dit concreter te beschrijven, hij is er nu zo relatief kort, het is nog niet volledig ingedaald.
14. Waakzaam, behulpzaam en betrokken. Dat zijn de drie kenmerken die nu het voortouw nemen.
15. Onze gesprekken waren broodnodig en leerzaam. Ik heb mijzelf beter leren kennen, ben te weten gekomen wat mijn drijfveren en mijn angsten zijn. Door die informatie weet ik waarom ik doe wat ik doe en kon ik mijzelf na de dood van Jack een spiegel voorhouden en mentale valkuilen voorkomen.
16. Volg je gevoel en gezonde verstand, dan kom je al een heel eind. Maar schroom niet om hulp te vragen als je vastloopt.

Literatuur:

- Koning, D. de (2021) – *Baby's onder stress - Stressbegeleiding van (aanstaande) ouders in de geboortezorg* – Amsterdam: Uitg. SWP; ISBN 978 90 8560 106 7.
- Leij, Stephen van der (2020) - 'Daddycation, toegewijd vader zijn' – Heerenveen: Uitg. Ark Media; ISBN 978 90 33802 15 7.
- Maes, J. & E. Jansen (2009, 13^e druk 2020) – *Ze zeggen dat het overgaat. Het boek dat je helpt omgaan met rouw en verdriet* – Witsand Uitgevers.
- Raadt, B. de, (2018). 'Huidhonger' vraagt om betrokken vaders; *Vroeg, Vakblad over vroegsignalering en integrale vroeghulp* 35/2:4-5, zomereditie.
- Raadt, B. de, D.H. Stuit, A. Hamberg (2018) – Doen of (los)laten - Ouderbegeleiding in het kinderziekenhuis; in: *Ouderschapskennis*, 21/1: 42-50, maart, Amsterdam: Uitg. SWP; ISSN 2210-7398.

- Raadt, B. de, Kemp, M.¹, m.m.v. Bockel van, J. (2018) – Carpe Diem. Hoe terugkijken helpt om vooruit te kijken – in: *Ouderschapskennis* – 21/3: 28-33. Amsterdam: Uitgeverij SWP – ISSN 2210-7398.²
- Raadt, B. de (2017, 2018, 2019, 2020, 2021) – Reader: Kwetsbare zwangeren, bejegening en communicatie; casuïstiek; lesmateriaal – Rotterdam: Erasmus MC Academie (interne notitie).
- Raadt, B. de (2020) – Aansluiten en verbinding zoeken, in: *Magazine kinderverpleegkunde*; 26/3, dec. 2020:30-33. ISSN 1387-0405.
- Raadt, B. de (2021) – *Vaderschap – in de context van sociale verloskunde en sociale neonatologie (MKC): een dynamische verkenning* – (brontekst - interne notitie; eigen beheer).
- Raadt, B. de (2021) – *Zorgdriehoek bevordert sociale gezondheid* – in: *Magazine Kinderverpleegkunde*, 27^e jg; april, nr. 1 – p.26-27. ISSN 1387-0405.
- Raadt, B. de (2021) - recensie 'Vroege ontwikkeling alle kansen geven'. Infant Mental Health: Geestelijke gezondheidszorg voor baby's, jonge kinderen en ouders'- in: *Vakblad Sociaal Werk*: nr.3, juni:33-34. ISSN 2468-7456.
- Raadt, B. de (2021) – Zorgverlenen met ogen, oren en hart; in: *VROEG* – Jg38, zomer:30-32.
- Tilburg, R. van (2020) – *Kickstart je vaderschap – over vader worden en de beste start creëren als gezin* – Breda: VADER Magazine; 978-90-830944-0-3.

Websites:

- <https://www.vakbladvroeg.nl/acute-verloskunde-compleet-uitvoerig-instructief-en-leerzaam/>
Recensie door Bob de Raadt en Gerdina de Gruyter-de Raadt van het 'Handboek Acute Verloskunde – Vaardigheden in spoedeisende situaties' geschreven door: Barbara Havenith en Jacobien van der Ploeg - Uitgeverij: Lannoo Campus. Co-auteurs: Jeroen van Dillen en Marrit Smit. Door **Redactie** 18 november 2020. Kennisplatform Jonge Kind – nieuwsbrief 24-11-2020.
- www.bobderaadt.nl/vaderschap
- www.vadermagazine.nl/kickstart-links
- **Webinar Connect2Grow: (Aanstaande) vaders zijn belangrijk, ook al tijdens de zwangerschap! Vaders en vroege ouder-kindrelatie en de invloed van de relatie tussen de ouders** – PPT-presentatie (2021). Sprekers: Mijke Lambregtse-van den Berg (psychiater/kinder- en jeugdpsychiater) en Esther van Efferden (Orthopedagoog-generalist/psycholoog). <https://www.connect2grow.info/>

¹ Mitchel vertelt in dit artikel over zijn zoonschap in de relatie tot zijn ouders, zeker in de periode van ziek-zijn en behandeling en daarnaast over zijn eigen vaderschap.

² Raadt, B. de (2018) – *Zijspiegel en voor(r)uitblik*, column - Geplaatst op: <https://www.ouderscentraal.nl/zijspiegel-en-voorrublik/>; 29-08-2018.